

Божие СЛОВО

ГОДИНА XV, БРОЙ 07 (154) • 2006 година

ISSN 08615519

цена 0,30 лв.

135 години от първия превод на съвременната българска Библия

РЕАКЦИЯ НА ГРЪЦКАТА ПАТРИАРШИЯ

Гръцката патриаршия реагира моментално. Православните митрополити по цяла България са организирани в кампания да намерят и унищожат всеки екземпляр от „протестантския“ Нов Завет. Българското население обаче навсякъде бойкотира кампанията,

отказвайки да предаде Новия Завет. Христо Пулеков от Копривщица пише, че Пловдивската митрополия започва да бъде конфискуван всеки протестантски екземпляр на Новия Завет в града, но хората от Копривщица отказват да се

подчинят на заповедта. Подобна информация пристига и от Кесари Попвасилев от Пазарджик и т. н. Гръцката патриаршия решава да си послужи с други методи, като обявява, че в превода са допуснати грешки. Хаджи Геро Добрев от Копривщица изпраща веднага екземпляр от Новия Завет до сина си Найден в Одеса, където група учители правят пълна проверка. Найден отговоря, че грешки не са открити и тази новина се разпространява достатъчно бързо.

Преследванията от Гръцката патриаршия само покачват интереса на българите към превода и Новият Завет е разпродаден напълно. Второ издание, почти идентично с първото от 1840 г., излиза през 1850 г. Трето издание следва през 1853 г. в 15000 екземпляра. Няколко хиляди копия незабавно са изпратени от

Смирна за разпространение в България от С. Майерс. Повече от 2000 са разпространени на панаира в Узунджово. През 1859 г. още две издания са публикувани. През 1866 г. ново „джобно“ издание с текст, ревизиран от Ригс и Лонг, е отпечатано в

Цариград. Новият Завет от 1840 г. е ревизиран и тиражиран общо девет пъти.

Британското и Чуждестранно Библиейско Общество прави опит да наеме Константин Фотинов за превода на Евангелията през 1839 г. Фотинов обаче използва смесица от буквални преводи и църковно-славянски. Резултатът от работата му не е приет като цяло от българското население и е отхвърлен от Британското и Чуждестранно Библиейско

продължава на стр. 2 ↗

Мисия в САЩ

На 09. 06. 2006 г. излетях от София за Амстердам. След кратък престой се качих на презокеански самолет от Амстердам за Хюстън-САЩ. След 10 часа полет кацнах на летище „Джордж Буш“. Оказа се, че багажа ми не пристигна. Една млада черна жена християнка телефонира на Тери и тя ме информира, че имам посрещач на аерогарата. На 10. 06. бяхме вече на служение в дома на Стийв с малка група християни-мисианци, които спазват съботата. Марк и Тери бяха заедно с мен

продължава на стр. 3 ↘

☞ *продължава от стр. 1*

Общество като неподходящ за издаване. Фотинов обаче участва в ревизирането и издаването на Новия Завет през 1840 г. заедно с често забравяния Стойно (Сава) Илиев Радулов. Фотинов продължава работа по ревизирането на следващите издания заедно с д-р Ригс, който вече е придобил значителни познания по български език. Д-р Елиас Ригс се среща с Константин Фотинов през 1842 г. и го кани да участва в превода на брошури за American Tract Society. Константин Фотинов се оказва водеща фигура при ревизираните издания на българския Нов Завет, имайки предвид факта, че българският език корено се променя за периода 1840-60 г. Тази трансформация налага главно източнотракийския диалект и отхвърля широко разпространеният западен (македонски), на който Новият Завет е превеждан до момента.

Фотинов работи върху превода на Стария Завет между 1851 г. и 1858 г., като през последната година д-р Ригс му помага. Издание на Псалмите, преведено от Фотинов, е публикувано в Смирна през 1855 г. През 1855 г. в Цариград следват изданията на Притчи, Еклесиаст и Петокнижието. Преводите на тези книги, както и остатъкът от Стария Завет, значително се разминават с църковно-славянската версия, използвана от Православната църква, което предполага, че са превеждани директно от еврейски. Очевидно, до този момент част от Стария Завет е преведена на западни диалект и ревизирането ѝ е неизбежно.

През 1858 г. Фотинов се премества в Цариград, за да участва в ревизирането, но на 28 ноември 1858 г. внезапно умира. Останал без помощник от българска страна, през януари 1859 г. д-р Ригс кани българския учител Христодул Костович (Сечан Николов) да му помага в работата. Д-р Ригс и Костович завършват първа глава на Изход до края на месеца. През 1860 г. първият том на Стария Завет, съдържащ Петокнижието, е публикуван. Изданието се появява по време на „Българския Великден“ на 3 април, 1869 г., когато Българската православна църква отхвърля Гръцката патриаршия и създава собствена Екзархия през 1870 г.

ПРЕВОДЪТ НА Д-Р РИГС, Д-Р ЛОНГ, П. Р. СЛАВЕЙКОВ, ХРИСТОДУЛ КОСТОВИЧ

През 1857 г. д-р Албърт Лонг започва работа с Методистката мисия в България. През 1862 г. Лонг и Ригс посещават бележития български писател Петко Рачов Славейков в Трявна, който се съгласява да помогне с превода на Библията. Той започва работа незабавно

върху ревизирания Неофитов Нов Завет. Същата година вторият том на Стария Завет на български е издаден.

Д-р Лонг се присъединява към екипа за ревизиране на Новия Завет според източния диалект през 1863 г. и паралелно продължава да помага в превода на Стария Завет. През цялата 1863 г. Славейков работи върху Новозаветния превод на Неофит. По време на работата си той е подпомаган от друг известен български общественик Стоян Михайловски (брат на Иларион Макриополски), който става петия член на редакторски екип, воден от Ригс. В резултат на съвместната им работа, на 10 октомври 1863 г. предварителната ревизия на Стария Завет е завършена. Ригс, Костович и Лонг започват ревизирането на Славейковия превод.

В началото на 1864 г. Славейков се премества от Трявна в Цариград, където екипът завършва своето дело. След като текстът е окончателно завършен, започва работата по отпечатването му. Третият том на Стария Завет е приключен и публикуван през първата половина на 1864 г.

До 1865 г. работата по Новия Завет е завършена и неговото ново издание излиза от печат през 1866 г. До този момент, изданието на Новия Завет и публикуваният частично Стар Завет, са вече добре познати и търсени сред българското население. Мисията в Пловдив разпространява 3624 екземпляра на Новия Завет за един месец, 1863 г. други 895 за 7 месеца, а в Ески Загра (Стара Загора) 800 броя за един месец. В средата на 1867 г. първите три тома на Стария Завет са разпространени и започва отпечатването на нов тираж.

През 1865 г. последните поправки по Новия Завет са завършени. Следват ревизия на Стария Завет с цел съгласуване с граматиката на езика и публикуване на цялата Библия в малък формат. През 1867 г. с помощта на Американското библейско общество в Ню Йорк, д-р Лонг отпечатва две издания от българския Нов Завет - едно на новобългарски и едно на църковно-славянски. Отделното издание с двете версии в паралел също е публикувано.

След повече от 12 години упорит труд, през юни 1871 г., 36000 екземпляра от превода на пълната Библия на модерен български език са публикувани в Цариград. Библията е публикувана в две версии (голям и малък формат) като и двете са с препратки.

Големият формат излиза от печат първи и е в осем тома с общо 1060 страници. Преводът е познат още като Цариградско издание. Първото копие на българската Библия е получена от печатницата през юни, 1871 г. и изложено в сградата на Мисията за Европейска Турция в Стара Загора.

Поради големия интерес, цялата Библия е повторно отпечатана в 1871 г. с няколко последователни издания. През 1879 г. общото число на отпечатани и разпространени български Библии от така наречената „Библейска (издателска) къща“ в Цариград са 6572 тома.

Ревизираното издание на Библията е публикувано през 1891 г. в малък формат и по-късно преиздадено през 1906 г. Следват многократни публикации на българската (протестантска) Библия. Британското и Чуждестранно Библейско Общество отпечатва цялата Библия в Цариград 1912 г. След Първата световна война излиза специално издание на Библията през 1918 г.

През 1922 г. топографско издание на българската Библия е отпечатано от Британското и Чуждестранно Библейско Общество в Цариград. През 1923 г. цялата Библия с ревизирания Нов Завет от 1921 г. с новата ортография и Стария Завет със старата българска ортография са публикувани в Придворната печатница в София от Британското и Чуждестранно Библейско Общество. Ревизирано издание на цялата българска Библия се прави през 1924 г.

През 1925-1926 в Ню Йорк осемте тома на Цариградското издание (1871) са отпечатани от Ню Йоркското Библейско Общество. Издание на цялата Библия през 1940 г. прави Британското и Чуждестранно Библейско Общество. То съдържа само минимални промени от ревизираното издание от 1924 г. Тези екземпляри са възприети от Българската Протестантска Църква в широка употреба през 45-те години на комунизма и до днес.

Режимът в България (1944-1989) ограничава превода, печатането и разпространението на Библията. Библии се печатат извън България и се внасят тайно. Между многото издания са Женевското издание на Българската Библия от Обединено библейско общество (1951г.), Ню Йоркско издание на Българската Библия от Американското Библейско Общество (1951г.), Лондонско издание на Българската Библия (1965 г.), Ню Йоркско издание на българския Нов Завет (1967г.) и пълната Библия от последното (1980 г.).

Едно е заключението от изминалите почти 200 години, през които православни и евангелски християни жертват времето и живота си за превод на Библията на съвременен български език - „Божие Слово не може да бъде оковано във вериги“ (2 Тимотей 2:9). Режимите и преследванията на християни, както и хората, които ги причиняват, са минало, но Библията продължава да променя хора и съдби. В началото на 21 век думите от Вечната Книга са непроменимо актуални - надежда и духовна подкрепа за българския народ.

Мисия в САЩ

↪ *продължава от стр. 1*

там. Библейското поучение беше "Тяло, душа и дж". Малко по-късно имаше разискване за духовните дарби. Аз се придържах към темата и предложих да прочетем: "Защото копнея да ви видя, за да ви предам някоя духовна дарба" (Римляни 1:11). „Не пренебрегвай дарбата, която имаш, която ти се даде съгласно пророчеството чрез ръкополагането на презвитерите“

(Тимотей 4:14).

След тези два стиха стана ясно, че дарбите могат да се предават от един служител на друг. Хората приеха това слово и бяха готови за практическо

прилагане. Аз им предложих да се моля за всеки, който иска да бъде благовестител. Това е първото и най-важно поръчение към всеки християнин. "Защото Писанието казва: "Никой, който вярва в Него, не ще се посрами." (Римляни 10:11) и още: „Защото всеки, който призове Господното име, ще се спаси. Но как ще призват Този, в Когото не са повярвали? И как ще повярват в този за когото не са чули? А как ще чуят без проповедник?"

(Римляни 10:13-14)

Почти всички от тази домашна група излязоха за молитва. Молах се поотделно за всеки да приеме дарбата за благовестител. След богослужението имашме братска трапеза и се прибрахме вкъщи. В неделя сутрин бях поканен в една новопостроена църква. Отидохме заедно с Кевън и Бони. Постройката беше отвън във вид на палатка, но от специален материал, а отвътре беше комфортна. Имаше мощно хваление и тук ме поздравиха като гостуващ мисионер от странство. След богослужението се отправихме към едно

предградие на Хюстън на име "Крозби". Трябваше да присъстваме на мемориал сервиз (погребално тържество). Церемонията беше в Баптистка църква и аз почти не разбирах защо трябваше да отидем там, но отговора в такива случаи е, че ние сме там заради живите хора, с които имаме общение. От друга страна да почувствам духа на тези тържества, който е съвсем различен от този в нашата страна. Като например тържеството преминава не в дух на тъга, а в дух на радост. Всеки близък на покойния, който трябваше да се изказва, разказваше някой весел епизод от съжителството си с покойния,

така това предизвикваше бурен смях и така хората в САЩ приемат смъртта полеко.

На 12. 06. сутринта, в понеделник, излязох на сутришна разходка, но едва изминах едно

говата кола. Само след минути срещата беше осъществена и скоро след това се озовахме в дома на Ваньо, Деси и бебе Дейвид. Това семейство ме бяха поканили и там аз многократно съм отсядал. Вечерта организирахме малка домашна група в дома на Жоро и Ели, където споделих сериозно наставническо слово. Според I Коринтяни 10:12: „Който мисли че стои, да внимава да не падне.“

На 13. 06. вторник излязохме с Ваньо да обиколим неговите обекти и след като имашме молитва, Бог му доведе клиенти за една от изпразнените къщи, която той дава под наем. Следобяд се срещнахме със семейството на пастор Христо и жена му Соня в Търговски-център "Галерия". Там можяхме да общуваме и след това ние се прибрахме в къщата на Ваньо.

На 14. 06. аз отпътувах от Далас за Хюстън с автобус, на автогарата в Даунтаун бях посрещнат от Тери.

На 15. 06. имашме специален обяд (лънчан) в чест на доктор Ричард Сезибера - бивш посланик на Руанда (Африка) в САЩ. Той изнесе доклад за неговата страна и даде такива факти, които не бяхме чували никога. Страната

малко разстояние и Святият Дух ме принуди да се върна вкъщи. Там намерих Еди - един мисионер от Мексико, който трябваше да пътува за Тулса. Попитах го дали не желае да го придружа до Далас. И той се съгласи. Само с едно условие - че ще бърза много и няма да ме закара до желанния адрес, но ще ме остави някъде по пътя.

Пътувахме добре с Еди и неговия стар автомобил. По време на пътуването той ме разпита за България и за моето служение. След около 3 часа ние стигнахме до Далас. Там спряхме на едно кръстовище и трябваше да дочакаме да дойде Ваньо и да ме вземе с не-

Руанда е една от страните с най-много вдовици и сираци. Ще запитате защо? Понеже от години има вражда между две доминиращи племена, които при най-малък конфликт взаимно се избиват. Мъжете биват избивани и жените остават вдовици.

Имахме специални молитви за посланика и семейството му и неговата страна. Бях поканен да се моля за това семейство и аз ги насърчих с текст от

Послание на апостол Петър : "Понеже неговата Божествена сила ни е подарила всичко, което е потребно за живота и за благочестието, чрез познаването на Този, Който ни е призвал чрез своята слава и сила." (II Петрово 1:3)

Тържеството беше организирано от д-р Хосе Паскоа и имаше присъствие на пастори, библейски работници и други. В петък около 18:30 часа отпътувахме с Марк към Църквата на евреи с Рабай Юри. Там имаше и някои българи, които обичат да бъдат на служение според еврейския шабат. Тук поднесох Библейско поучение на тема: "Внимавай на израелската история". Хората приеха много добре това слово, даже след приключване на богослужението общението продължи навън. Тук беше Ирина - млада рускиня, която поиска да се молим за нейния баща. Също и Камен Кънчев беше там, който ни зарадва с предстоящата си женитба. След всичко това заедно със семейство Бертузи се прибрахме вкъщи.

В неделя в Америка се честваше Деня на бащата. Бяхме на богослужение в Църквата на Ренди Нидам. Той има собствена църковна сграда, а името на църквата е „Хюстън Уоршип Център“. Преди главното слово пастор Ренди ме покани да споделя нещо от Словото. Аз говорих върху Лука, 15 глава, на тема: „Изгубеният свят“.

Когато свърших, бях приятно изненадан, че пасторът отвори същата глава и продължи моята тема, като подчерта голямата любов на бащата (Бог Отец) към блудния син (всеки един от нас). Хората бяха много доволни от това единство в духа. Една двойка - Гордън, който беше гост като мен и млада жена с него, ме последваха за обяд в дома на Бертузи. Оказа се, че Гордън е шеф на затворите на голяма област на щат Вирджиния. И така Бог подготви моето служение в бъдеще на нови територии.

(Следва)

МОЛИТВЕНА

ТЕЛЕФОННА

ЛИНИЯ

Можете да се обадите за молитва на следните телефони:

02/ 9973307, 9973207

Кажете накратко проблема си и ще получите подкрепа от ходатайствения молитвен екип!

Рибари в Ахтопол

Решихме група приятели, осем човека, да работим заедно. Да си помагаме в риболова, тъй като в Ахтопол няма друг поминък. Основният улов е цаца (хващаме тонове) и сафрид. Влизат и други риби в малки количества.

5:30 часа се отива "на воля" - т.е. отива се на "торбата". Вдигат се мрежите и се набира рибата. След това "кепче" - рибата се събира в голямата лодка. Как организирате пласмента на рибата?

С момчетата сме заедно вече осем години.

- Кога влизате в морето?
- Пролетният улов е месеците април, май, юни. Преди това правим ремонт на мрежите кърпим ги. Наричаме го "меремет на мрежите."
- Кога минават най-големи пасажери риба?
- Вечер рибата е в самия залив. А на ранина, в полунощ тръгва и влиза

- Имаме договори със собственици на рибарски цехове. Идват с колите си. Рибата се носи с касетки по 15-20 килограма. Имаме двама човека от екипажа, които се занимават с тази дейност.

- Как минава ежедневието на екипажа?

- През деня имаме дневален. Пази инвентара, почиства, готви нещо за вечеря. Вечер след 18:30 часа екипажът се

Панайот Добрев и Красимир Анестев

събира отново. Вечеряме заедно - скара, рибена чорба... Гледаме телевизия. Да добавя, че преди вечерята в 20 часа се ходи "на воля" с цел да се видят мрежите. Да почистим Даляна от медузи и в същото време да се ориентираме дали има риба в залива. Ако има в полунощ влизаме в морето. Така минават тези три месеца. След това Даляна се демонтира. Изваждат се мрежите и се подготвят за следващата пролет. Вади се и конструкцията за мрежите. Всичко това се прибира

в "Даляна". Преди да влезе в Даляна има плет (ограда от мрежи). Опира се там и след това през вратата влиза в Даляна. После в "торбата" (капан), където влизат всички риби. Сутринта в

в Ахтопол. Вадят се и лодките на определено място. Така завършва един сезон на екипажа на Даляна "Ахтос".

Минали сме през много перипети през тазгодишния сезон. Знаете за страшните бури. Момчетата се чудят - как така успяхме пак да опазим инвентара, а той е скъп - над 30 000 лева. Аз много често им казвам: "Да го опа-

дърите, почистваха плажа. Тук-там имаше някой почиващ. Изведнъж се чува викове: "Спокойно, не се блъскайте, има топла царевичка за всички!" Двама роми мъкнеха малък казан. Стана ми весело за тяхната шега. След малко минаха покрай мен. "Така де, не се блъскайте, има топла царевичка за всички!" Те се спряха. "Братя, искам

него. "Искаш ли царица?" "Да". Сали бръкна в казана и извади царица, а другият я сложи в салфетка и я посоли. "Културно обслужване" - похвалих ги аз. Разделихме се доволни от това кратко, но искрено общение.

Заедно с моя съпруг посетихме сестра Ирина, загубила съпруг и син. Правнучката на 7 години, се въртеше около нас. Искаше да си говорим. Донесе играчки. Сестрата вареше сутлаж. На няколко пъти отиваше в къщата до кухнята. А ние бяхме седнали в градината, с цъфнали хортензии и мушкато. Докато я чакахме, няколко млади почиващи, чехи, излязоха от къщата. Отиваха на плаж. Съпругът ми ги заговори. Жената знаеше английски. За няколко минути Епископът сподели Благата вест, че Господ Исус е Спасител на всички народи. Сестра Ирина се зарадва на нашето гостуване. Заедно се молихме за здраве и защита на цялото семейство, а за нея, Господ да я утешава чрез Святия Дух.

Не мога да опиша всички срещи. Наистина хората са жадни да чуят за Господа. Попътното за София посетихме и сестра Калинка. Сама жена, но Господ ѝ помогнал да построи модерен хотел на няколко етажа. Докато разговаряхме в офиса, само за 10 минути освободените стаи се напълниха

Желязко Киров, Стамен Добрев, Добри Добрев и Любо Димитров

зим е Божия работа. Господ се е намесил. На други екипажи бурята им накъса и отнесе в морето инвентара, а това е голяма материална загуба."

Благодарих на капитан Желязко и го благослових за успешен есенен улов. Прекарахме заедно двете семейства три дни. Незабравими ще останат трапезата и разговорите на масата под чадъра, на терасата отрупана с цветя.

И в този град Господ ни употреби. Благословихме бизнеса и се молихме заедно със собственичка на сергия за плодове и зеленчуци. Ромската сестра Севда от Ямбол, която продава закуски, сподели, че има тумор и се страхува от предстоящата операция. Молихме се за изцеление. За благодарност ни даде няколко мекички.

Една вечер стоях на брега и гледах залеза. Морето беше толкова тихо, почти нямаше вълни. Роми сгъваха ча-

Георги Андреев, Краси Анестев, Добри Добрев, Желязко Киров и Анести Панайотов

да ви благословя. Как се казваш?" "Сали." "Добре, дай си дясната ръка и повтаряй молитвата след мен." Когато свърших другият мъж рече: "Нали е по-добре да работим, а не да крадем." "Така е, Господ обича ромите. Искане и тях да благослови." Молих се заедно и с

с нови почиващи. Колко е важна помощта от Господа! Молихме се заедно за благословение на бизнеса и потомството ѝ. Прибрахме се вкъщи благодарни на Бога, че ни употреби на нивата си и ни поднови силите.

Ани Тотева

Отговори на спирала от бр. 6

1. Авраам; 2. Мелхиседек; 3. Каин; 4. Натанаил; 5. Лаодикия; 6. Яков; 7. Воанергес; 8. Соломон;
9. Николай; 10. Йонатан; 11. Ниневия; 12. Яфет; 13. Тигър; 14. Рахил; 15. Левиатан; 16. Назарет;
17. Тарс; 18. Солун; 19. Несман; 20. Неемия; 21. Яний и Ямврий; 22. Йона.

ГОЛЯМОТО СЕМЕЙСТВО

Адам и Ева бяха първото семейство, създадено от Бога на земята. Те живеяха в Райската градина, в пълна красота с много дървета и реки. От тях започна човешкият род с Кайн, Сит и т.н. Хората се размножаваха, създаваха се семейства от Адам, Авраам, Исаак, Яков, Йосиф, Моисей, Давид Раждаха се деца и живеяха в родове, млади и стари. Всичко беше по Божия воля и план, докато се роди Исус Христос чрез Божия Дух от дева Мария и живееше със земния си баща Йосиф, с братята и сестрите си.

Бог благослови хората и семейства им, създадени на земята. Те се размножаваха, докато станаха милиарди.

Нека сега да видим едно голямо семейство в нашата страна, което всяка година се събира на почивка в гр.Банкя, в Учителската станция. На 7-ми август 2005 година това семейство се събра отново от различни села и градове на България. Всички се прегръщаха, целуваха се и се

радваха, че пак ще са заедно на почивка.

Това семейство е свързано от голямата любов, която имат помежду си. Помагаха си в пренасянето на багажа, в настаняването по стаите. Те са наранени от различни страдания, но това не им пречи да се обичат и да си помагат взаимно. Някои са на колички, други са на патерици или бастуни, но това не им пречи да общуват и да си помагат, кой с каквото може. Усмехнатите им лица сияят от радост и щастие. Това е семейството на Християнска асоциация „Нова надежда“ с президент Мария Иванова и секретар Аделина Перчеклийска, която ги събира, като един голям род. Всички се хранят заедно в стола, споделят си своите преживявания през изтеклата година и каквито и нужди и проблеми да имат, си помагат. Имат една сърдечна взаимопомощ. Някои се разхождат по алеите на гр.Банкя. Те като волни птички се движат с количките, придружавани от своите близки - майки и бащи, братя и сестри, съпруги и съп-

рузи. Влизат по магазините, разхождат се по пазара на града и купуват каквото им харесва, радвайки се, че сами са напазарували.

Жителите на град Банкя ги посрещат с много обич и им помагат в техните желания, дори продавачите им подаряват някои неща. Бодри и весели те знаят, че Бог се грижи за тях, защото и те са Негови деца и живеят в това голямо семейство.

Идваха всяка вечер и пастори да се молят за тях. Правеха се екскурзии до София ленд, до манастира Св.Петка, до кино Арена, до Националния исторически музей и до други места. Станаха и две венчавки - на Силвия и Стоян и на Георги и Славка. За венчавката на Георги и Славка дойдоха и служители от Гражданския отдел на общината, които извършиха официалното подписване. Всичко беше много тържествено, мило и вълнуващо. Бог да благослови това семейство. Тази година през август инвалидите са отново в Банкя.

Блага Гетова

Добре облечен господин на средна възраст върви бавно и замислено. Унесен в тъга и немощ потропва с бастун по плочките на булеварда. Спира пред табелата на една фирма. С вълнение си казва: „Ще вляза и ще попитам“.

Позвънява. Отваря се желязна врата. Млад мъж любезно го посреща: „Влезте. Какво обичате господине?“. Човекът отговаря притеснено: „Извинете, търся работа“. Изведнъж любезността изчезва и се чува строго: „Не можем да ви приемем. Не сте подходящ за нас“. С треперещ глас човекът казва: „Но ето дипломата ми. Квалификацията ми отговаря напълно на вашите изисквания от обявата ви“. Посочвайки бастуна добавя: „Моля, не се притеснявайте от състоянието ми. Напълно съм способен да работя с ръцете и с ума си“. Следва още по-строгий отговор: „Тук нямаме работа за вас, а при това сте надхвърлили доста тридесетте. Възрастовата граница е закон при нас“.

Сломен от мъка човекът излиза, върви по пътя и си повтаря: „Законът..., законът..., надхвърлили сте тридесетте...“. Бавно стига до дома си, плахо отваря вратата, а отвътре се чу-

ЗАКОНИ

ват звънките гласчета на две русококси близначета: „Тате, купи ли ни банани?“. Бащата мълчи, не обелва ни дума, сърцето му бие, гърлото го стиска. Чува се женски глас: „Деца, оставте баща си на мира“

Бащата се уединява. Душата му се гърчи от мъка и обида. Шепнешком си повтаря: „Законът..., законът..., надхвърлили сте тридесетте.... Кой ли ще ме вземе на работа? Господи, как да храня тези деца и жена?“.

Унесен в дълбоко отчаяние, без да вижда изход или помощ от някъде,

повтаряйки си все същите думи, изведнъж се сепва като от сън. Пред съзнанието му се изправя грубият дървен кръст на Христос. Проблясва искрица надежда и си прошепва: „Танали законът осъди Христа и го разпна на кръста. Това направиха някогашните книжници и фариесеи. Така и законите на сегашните фирми не ми позволяват да работя“.

Подпирайки се на бастуна той коленичи. Моли се: „Исусе Христе, Ти бе разпнат на този дървен кръст в името на закона за нас грешниците. Помогни ми, Исусе, да намеря работа, за да нахраня семейството си“. Сърцето му се изпълва с радост.

Става бързо. Излизайки от дома русокосите палавници го подканят: „Тате, бананче, бананче!“ . С усмихнато лице бащата леко се навежда, погалва ги нежно и казва: „Мъничките ми, татко не само бананче, но и козуначе ще ви купи, защото идва най-светлият християнски празник, Възкресение Христово“. В съзнанието на този баща възкръсват надеждата и вярата, че Исус ще бъде най-добрият ходатай, за да си намери работа.

Блага Гетова

БЛАГОДАРЯ ТИ, ГОСПОДИ!

Лято е. Топло, слънчево. Черно море - този дар от Бога, така ни привлича със златния пясък по бреговете, плисъка на вълните, нежния бриз... И рибарите, тези смели мъже, чийто живот е свързан с морето.

Това лято с моя съпруг се озовахме в Ахтопол, при нашите дългогодишни приятели Бърза и Желязко. Нашият домакин всеки ден отиваше на една от терасите и кърпеше рибарските мрежи. Беше ми интересно да го наблюдавам пък и приказката ни вървеше. Обичах да слушам за неговите преживявания, като капитан.

"Веднъж пътувахме от Ахтопол до Силистар. Минавахме по тия места, където очаквахме добър улов. До река Велека (залива) имаше няколко пасажа от паламуд. Подгонихме ги, за да хванем по-едри. Беше вечер. Времето беше пред развала. Скоро заваля проливен дъжд. Аз бях на дерека, зет ми Гошо в кабината, а другото момче отзад на лодката, при двигателя. Светнах с прожектора и видях добър пасаж: "Момчета, да пускаме или не?" "Да пускаме, набърже ще ги прибере."

Започнахме да заграждаме петното, пускахме сигнална ракета, за да уплашим рибата и да влезе в мрежата. Насочихме се да хванем края на мрежата. И тъкмо успяхме да хванем края, задуха толкова силен вятър, все едно излезе цунами, пукаща вълна, която стана причина водата да влиза в лодката. Момчетата започнаха да губят кураж. Работата стана сериозна, но аз тихо се помолих: "Господи, помогни ни!" Вярвах, че няма да допусне да загинем, защото много пъти ме е избавял от такива кризисни положения. Въпреки бурята успяхме да вземем рибата в мрежата. Лодката вече беше пълна с вода до половината. Имах вяра, че Бог няма да допусне най-лошото. На път за Ахтопол положението стана много сериозно. И тримата решихме да се обадим по GSM на приятели за помощ. И те дойдоха с корабче, движеха се успоредно, на 30 метра от нас. Като дружинка, да сме по-спокойни. Сутринта стигнахме в Ахтопол към 4-5 часа. За кой ли път се уверих, че Божията сила беше над нас и ние се прибрахме за пореден път живи и здрави."

* * *

ХРИСТОВ УЧЕНИК

Роден съм на 21 април 1920 г., в с. Расник, Пернишко, като седмо дете на майка и татко. Като ученик в Храма

Господен съм пъл и внимателно съм слушал проповедите на свещеника. Така семето Божие, поникнало в мен, се разви и разцъфна през 1948 година. Онова време беше революционно и бурно. Вярващите в нашето село, на които беше донесена Благата вест от сестра Еленка Миладинова от София през 1933 год., се считаха за американски шпиони. По тази причина и мене грабнаха в ареста в град Брезник за 24 часа.

Въпреки опитите и насилието им да се откажа от вярата, Бог беше с мен. Той им затули устата, така че не можяха да отвърнат на нищо от онова, което им казах. Цялата нощ пях и се радвах в едно мазе със скапани картофи и мръсна слама. Искяха да им бъде доносник с голяма заплаца, но им казах: „Аз никога няма да стана Юда Искариотски!“ Почудиха се следователите и ме освободиха, като ми казаха, че ще ме следват по петите.

След това закаляване реших да бъда истински християнин, послушен ученик Христов. Систематично изучавах Библията, а особено Новия Завет. Усещах как духовно, педя по педя растях. Чувствах как Светият Дух ме водеше и употребяваше. Стремях се да посещавам редовно богослуженията. Идваха и хора от околните села. Те не се спираха пред лошо време. В дъжд, сняг и кал пътувах денонощно.

Веднъж, по време на комунистическото управление, настана голяма суша. Реколтата почти гореше. Отидох при председателя на ТКЗС, бивш ятак на Славчо Трънски и го попитах дали ще ни разрешат да направим молебен за дъжд със свещеника на селото. Той учуден ми каза: "Гошо, каквото правите - правете, само да дойде дъжд, иначе загиваме!". Обявихме молебен в Църквата и същия ден Господ ни отговори. До вечерта заваля...

ВЕТЕРАН ОТ ВОЙНАТА

В периода 1944-45 година служех като ветеринарен подофицер. На 25 септември нашата армия влезе в боя срещу немците при Гюешево и Крива паланка. Частта ни беше след пехотата, която най-тежко понесе ударите на врага. Изпитахме в известни

моменти какво нещо е ад!

Слава на Бога, Той ме пазеше. Дори не получих никакви наранявания!...

Петдесет години след войната от военното окръжие в Перник решиха да основат Дружество на ветераните от войната. Когато записаха имената на всички, въпреки моето нежелание, предложиха мен за председател, какъвто съм и до днес.

Офицерите още не знаеха, че съм евангелист, но го научиха на едно от съвещанията ни. Посочих им пътя към небето и последствията за онзи, който не се покае. Накрая раздадох брошури и всички се надпреварваха да вземат от тях. Сърцето ми преливаше от радост, че Бог ме употреби за обръщането към Него на такива атеисти, все запасни офицери с големи чинове.

КАМБАНИЕТ ЗВЪН

Една юнска вечер съпругата ми чува силно биене на камбаната и ме пита: „Да не би да има пожар?“. Заслушах се и аз. Наистина камбаната биеше много страшно. Изтичахме навън и заразпитвахме хората защо бие камбаната тревожно. Никой нищо не беше чул. Разгневих се и понеже за празник аз бия камбаната, реших да проверя дали синджира стои така, както съм го закачил, или някой се е напил и е подал тревогата. Проверих, но не беше пипано. Слязох в кафенето под Храма. Отговориха ми: „Чичо Гошо, никой не е бил камбаната! Не сме чули!“

На излизане, вътре в сърцето си, чух как Господ тихо ми прошепна: „Чуващите ще чуят, а нечуващите няма да чуят!“.

ХРАМЪТ В РАСНИК

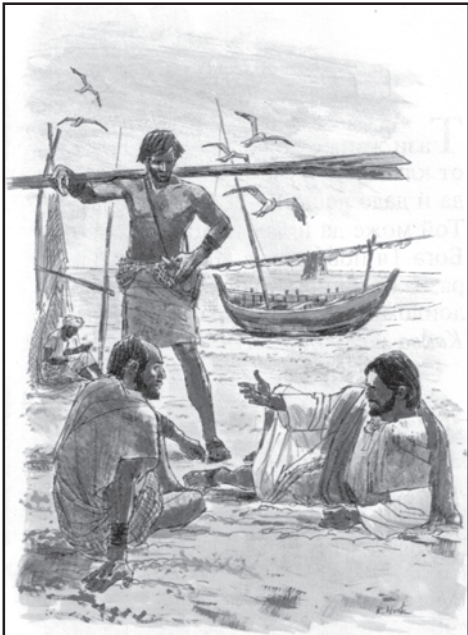
Подбуден от Светия Дух реших да отворя Храма в нашето село. Кметът ми даде ключа. Така на големите празници (освен службите, които водех като пастир на Евангелската църква) започнах да бия и камбаната. Хората озадачени - няма поп, а кой ще служи? Като евангелският пастор проповядвах слово. Отначало хората недоумяваха, но слушаха Словото Божие, за да се успокояват. Много внимателно обяснявах как иска Господ да Му служим - с Дух и истина. Спечелих доверието и на поповете и вече 15 години служа и в Православния храм. Хората ме викат за венчавки и за погребения. Благодаря Богу, че ми отваря врата публично да проповядвам Словото.

Благодаря на Господа, че ми дава сили, макар и на 85 години, да продължа да проповядвам Божие Слово и в Православната църква, и навсякъде се спасяват души.

Георги Методиев

ЗА ДЕЦАТА

Исус призова рибари

Исус ходи по брега на езерото. Там намира рибари, които почистват мрежите си. Той се спира при тях и ги заговаря:

- Дойдете след мен и аз ще ви направя ловци на човеци.

Рибарите се привързват към Исус. Оставят лодката и мрежите и тръгват след Него. Те са първите помощници на Исус. По-късно хората ги наричат *апостоли*.

След смъртта и възкресението Си Исус отново се среща с рибарите на брега на езерото. Исус ги подготвя за душеспасителна работа. Те ще разказват на хората за Божията любов. Те ще се молят за изцеление на болните и ще се погрижат за самотните.

Най-известните от тях са Андрей и брат му Петър, Йоан и Яков. Днес всеки знае за тях.

Божия църква

"Дом на радост"

и епископ Милчо и Ани Тотев
Ви очакват на Богослужение
в кв. Люлин 8 (заг магазин "Билла")
в неделя от 11 ч.
вторник и петък от 18³⁰ ч.

в Банкя,
ул. "Св. Св. Кирил и Методий" 16
неделя от 9³⁰ ч.
и в сряда от 18³⁰ ч.

Божието СЛОВО
близо до теб!

АБОНИРАЙТЕ СЕ!
Как???

Късният дъжд

"Веселете се в Господа, Вашия Бог, защото ви е дал ранния дъжд в милостта си, и сега ви изпраща изобилен дъжд - късният дъжд."

(Йоил 2:23)

От 6 до 9 септември всяка вечер от 18 часа
СЪЖИВИТЕЛНИ СЛУЖБИ!

Бог ще излее мощно Духа си. Ела и освежи душата си!

Църква "Дом на радост", ж.к. Люлин 8, тел.: 997 33 07

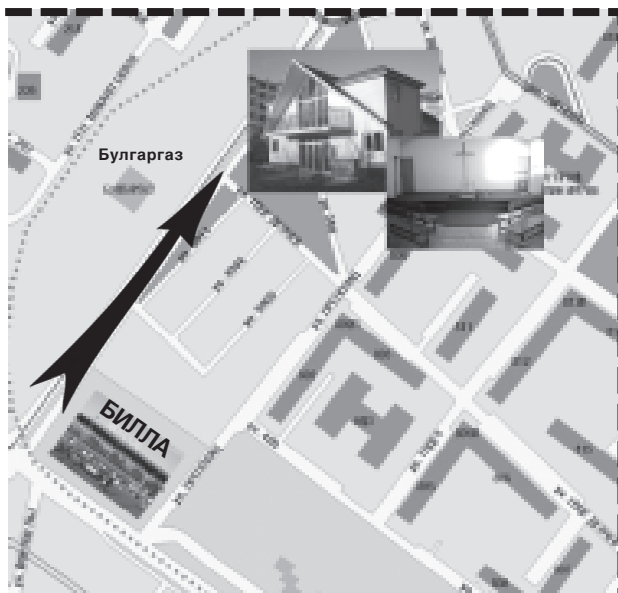
Абонаменти за 2006 г.
за в-к. „БОЖИЕТО СЛОВО“,
се приемат във всички
пощенски станции
в страната.
КАТАЛОЖЕН 1 106
Абонаментът
за една година е 3,60 лв.,
за полугодие 1,80 лв.,
за тримесечие 0,90 лв.

Божия Църква
"Дом на радост",
ж.к. Люлин 8, заг
магазин "Билла" и
срещу Булгаргаз.

Постоянни служби:

Всяка **неделя**
от 11.00ч.

Всеки **вторник** и
петък
от 18.30ч.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

1320 София Банкя
ул. „Кирил и Методий“ 16
Тел. /факс: 9973307

Гл. редактор: Милчо Тотев
Вестникът се издържа от вол-
ни пожертвования.

Банкова сметка:
1 000 1530 17 в лева
Банков код 54595451
Тексимбанк, клон 2, София
бул. „Кн. Мария Луиза“ 107

Предпечатна подготовка
ТЕМТО, тел.: 8 524 924